

Krajský úřad Olomouckého kraje
Odbor dopravy a silničního hospodářství
Jeremenkova 40a, 779 00 Olomouc

Sp. zn.: KÚOK/76661/2024/ODSH-SD/9148

Olomouc 7. 10. 2024

Č. j.: KUOK 114589/2024

Vyřizuje: Mgr. Leona Honová

Telefon: 585 508 472

Datová schránka: qiabfmf

E-mail: posta@olkraj.cz

Počet listů: 7

Počet příloh: 0

Počet listů/svazků příloh: 0

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Olomouckého kraje v přenesené působnosti podle § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích (krajské zřízení), ve znění pozdějších předpisů, jako příslušný správní orgán podle § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, přezkoumal podle § 89 odst. 2 správního řádu odvolání obviněné podnikající fyzické osoby [redacted] [redacted] [redacted] [redacted] (dále jen „obviněný“), proti rozhodnutí Městského úřadu Sternberk, Odboru vnitřních věcí, oddělení přestupkového, ze dne 24. 5. 2024, č. j. MEST 39397/2024, kterým byl uznán vinným ze spáchání přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů, kterého se dopustil porušením ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu tím, že jako provozovatel vozidla zapsaný v registru silničních vozidel dle § 2 písm. b) zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích, neboť nezjištěný řidič dne 29. 6. 2023 v 15:24 hod. řídil v obci Lužice, silnice II/447, směr Litovel, vjezd, pruh 1 (GPS: 49°42'57.989"N 17°15'45.892"E) vozidlo tovární značky [redacted] – registrační značky [redacted] [redacted] za jehož provoz provozovatel vozidla odpovídá, se kterým překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) stanovenou zákonem o silničním provozu, kdy v měřeném úseku byla automatickým technickým prostředkem bez obsluhy (stacionární radar), vozidlu naměřena rychlost 59 km/h. Při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 56 km/h, což je o 6 km/h více než rychlost dovolená. Tím porušil § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu a dopustil se přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu.

Za tento přestupek byla obviněnému podle s ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu v návaznosti na ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, uložena pokuta ve výši 1.500 Kč. Podle § 95 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) a § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění účinném

do 30. 6. 2024, mu byla uložena povinnost nahradit náklady řízení ve výši 1.000 Kč. Splatnost pokuty a náhrady nákladů řízení byla stanovena do 30 dnů ode dne právní moci rozhodnutí.

Podle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu se rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, oddělení přestupkového, ze dne 24. 5. 2024, č. j. MEST 39397/2024, **mění** tak, že se text:

„... zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), ve znění pozdějších předpisů...“,

nahrazuje textem:

*„... zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu), **ve znění účinném do 31. 12. 2023** ...“.*

Ve zbytku se rozhodnutí podle § 90 odst. 5 správního řádu **potvrzuje**.

O d ů v o d n ě n í

Krajský úřad Olomouckého kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), obdržel odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Šternberk, Odboru vnitřních věcí, oddělení přestupkového (dále jen „správní orgán prvního stupně“), ze dne 24. 5. 2024, č. j. MEST 39397/2024, kterým byl obviněný uznán vinným z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Odvolací správní orgán z předloženého správního spisu zjistil, že dne 13. 7. 2023 došlo ze strany Městské policie Šternberk k oznámení přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, kterého se měl dopustit neznámý pachatel. Neznámý pachatel se uvedeného přestupku dopustil tím, že v rozporu s ust. § 18 odst. 4 zákona o silničním provozu dne 29. 6. 2023 v 15:24 hod. v obci Lužice, směr Litovel, vjezd, pruh 1, překročil nejvyšší dovolenou rychlost v obci (50 km/h) stanovenou zákonem o silničním provozu, kdy v měřeném úseku byla vozidlu naměřena rychlost automatickým technickým prostředkem bez obsluhy (stacionární radar) 59 km/h, při zvážení možné odchylky měřicího zařízení ve výši ± 3 km/h byla tedy jako nejnižší skutečná rychlost naměřena rychlost jízdy 56 km/h, což je o 6 km/h více, než rychlost dovolená.

Dne 14. 7. 2023 správní orgán prvního stupně vypracoval Výzvu provozovateli motorového vozidla (výzva k úhradě určené částky podle § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu), kterou byl obviněný jako provozovatel vozidla, podnikající fyzická osoba [REDAKCE] vyzván k uhrazení určené částky ve výši 500 Kč nebo ke sdělení údajů o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku. Výzva byla obviněnému doručena do vlastních rukou dne 14. 7. 2023 cestou datové schránky. Obviněný určenou částku neuhradil a podáním ze dne 17. 7. 2023 sdělil, že nezná část Lužice, a vzhledem k tomu, že se se spolujezdcem při jízdě střídali, není sto s jistotou sdělit, kdo z nich zrovna řídil vozidlo. Poté však podáním doručeným dne 27. 8. 2023 sdělil, že řidičem vozidla v inkriminovanou dobu byl on sám.

Vůči fyzické osobě [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] [REDACTED] tedy bylo zahájeno řízení o přestupku a byl předvolán k ústnímu jednání na den 25. 9. 2023. Písemnost se zahájením a předvoláním mu byla doručena cestou datové schránky dne 7. 9. 2023. Dne 11. 9. 2023 zaslal pan [REDACTED] správnímu orgánu prvního stupně písemný návrh na odročení ústního jednání. K tomu uvedl, že má důvodné pochybnosti o způsobu, jakým jsou ve městě Šternberk zjišťovány přestupky pomocí stacionárních automatických technických prostředků. Proto také zaslal žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 106/1999 Sb.“), kterou v kopii přiložil k tomuto podání.

Žádosti o odročení ústního jednání bylo vyhověno a správní orgán prvního stupně předvolal pana [REDACTED] k ústnímu jednání na den 18. 10. 2023. Předvolání bylo panu [REDACTED] doručeno dne 20. 9. 2023 datovou schránkou. Tento termín byl posléze z organizačních důvodů změněn a přesunut na den 15. 11. 2023. Vyrozumění o změně termínu a předvolání k tomuto termínu ústního jednání bylo panu [REDACTED] doručeno dne 3. 10. 2023 cestou datové schránky. Dne 13. 11. 2023 pan [REDACTED] zaslal písemné sdělení, že souhlasí s konáním ústního jednání bez jeho přítomnosti. Nad rámec sdělil, že z důvodu náhlé zdravotní indispozice a infekčnosti celé rodiny omezí tento týden kontakt s okolím na minimum – „není míněno jakožto omluvenka“. Svoji indispozici nijak nedokladoval. K věci uvedl, že vzhledem k údajnému nezákonnému způsobu zjišťování přestupků prostřednictvím automatického systému měření rychlosti vozidel v obci Lužice a vzhledem k tomu, že popisované jednání dle něj nevykazuje požadovaný stupeň společenské nebezpečnosti, považuje doposud popisovaná skutková zjištění za neprůkazná a zjištěná v rozporu s právními předpisy. Navrhoval, aby správní orgán prvního stupně řízení zastavil ve smyslu ust. § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, a pokud by se chystal rozhodnout jinak, vyhrazoval si právo vyjádřit se k podkladům, a ve smyslu § 36 odst. 2 správního řádu žádal o informaci, z kterých konkrétních podkladů bude správní orgán vycházet.

Jelikož se pan [REDACTED] k ústnímu jednání dne 15. 11. 2023 nedostavil, správní orgán prvního stupně projednal přestupek v jeho nepřítomnosti v souladu s ust. § 80 odst. 4 zákona o odpovědnosti za přestupky. Správní orgán prvního stupně následně dne 16. 11. 2023 vydal usnesení, kterým bylo řízení o přestupku pana [REDACTED] zastaveno, neboť spáchání skutku, o němž se vede řízení, nebylo obviněnému z přestupku prokázáno, v souladu s ust. § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky. Usnesení bylo panu [REDACTED] doručeno cestou datové schránky dne 27. 11. 2023. Dne 11. 12. 2023 podal pan [REDACTED] odvolání, které bylo zamítnuto rozhodnutím Krajského úřadu ze dne 2. 2. 2024, č. j. KUOK 14151/2024, a usnesení o zastavení řízení o přestupku s řidičem bylo potvrzeno. Usnesení nabylo právní moci dne 19. 2. 2024.

Správní orgán prvního stupně pokračoval vydáním příkazu ze dne 20. 3. 2024, č. j. MEST 22026/2024, kterým uznal obviněného jako provozovatele vozidla vinným z přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu. Příkaz byl obviněnému doručen dne 2. 4. 2024 do jeho datové schránky. Proti příkazu podal dne 10. 4. 2024 včasný odpor. Tím byl příkaz zrušen a správní orgán prvního stupně pokračoval v řízení zahájeném dnem doručení příkazu a vyrozuměl obviněného o termínu provedení dokazování mimo ústní jednání. Termín byl stanoven nejprve omylem na den 15. 4. 2024, později byl tento termín písemností nazvanou „Vyrozumění o provedení důkazů mimo ústní jednání „Oprava termínu“ opraven na den 15. 5. 2024. Obě písemnosti byly obviněnému doručeny ve stejný čas dne 24. 4. 2024. Ve stanoveném termínu se však obviněný k provedení dokazování mimo

ústní jednání nedostavil.

Dne 14. 5. 2024 obviněný zaslal podání nazvané „Návrh na provedení důkazů“. V něm uvedl, že žádá vyjádření Městské policie Šternberk k nastavení limitní rychlosti pro záznam ATP umístěného v obci Lužice. Dále do spisu žádal doplnit jeho žádost o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 11. 9. 2023 (tato je již součástí spisu na listu č. 18, pozn. odvolacího správního orgánu) a sdělení zaslané jako odpověď ze dne 21. 9. 2023, ve kterém mělo být nedostatečně, nesrozumitelně odpovězeno. Dále žádal o provedení důkazu doložení způsobu zveřejnění informace o pořizování záznamů na tomto konkrétním zařízení ze strany orgánu provádějícího měření rychlosti. Také si přál založit do spisu další jeho žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 13. 9. 2023 a sdělení povinného subjektu ze dne 27. 9. 2023, včetně poskytnutí fotografické dokumentace z měřicího zařízení, zachycující jej jakožto osobu provozovatele a zároveň řidiče při údajném přestupkovém jednání v obci Lužice. Okolnosti, jež vylučují porušení nebo ohrožení zájmu společnosti mají být posuzovány v každém konkrétním případě, nelze vyslovovat paušální závěry a správní orgán je povinen zjistit, zda došlo k naplnění jak formálních, tak materiálních znaků přestupku. Vzhledem k tomu, že poskytnutá fotodokumentace zachycuje pouze prázdný chodník u předmětné komunikace a několik vzdálených vozidel, dle názoru obviněného nemohlo dojít k porušení ani ohrožení chráněného zájmu. Jakožto zkušený řidič předmětného vozidla, s nájezdem více jak milion kilometrů, si je zcela jist, že styl a rychlost jízdy na dotčeném místě byla přizpůsobena tak, aby umožňovaly případné bezpečné zastavení vozidla na méně jak rozhledovou vzdálenost. Na fotodokumentaci je dle něj zachycena prázdná komunikace s nulovým pohybem osob, bez přítomnosti přechodů pro chodce a např. BUS zastávek. Měření rychlosti vozidel v obci Lužice má být v rozporu s dodatečně na žádost o informace poskytnutým stanoviskem Dopravního inspektorátu Olomouc (toto je rovněž již součástí spisu na listu č. 5), v kterém je taxativně uveden výčet výše specifikovaných korelací. Vzhledem k fiktivnímu obvinění z nereálného přestupku a dosavadnímu mimoprocesnímu postupu (viz stížnost) lze dle obviněného důvodně pochybovat o nepodjatosti úřední osoby Bc. Jany Řezáčové, vzhledem k tomu, že má s ohledem na svůj poměr k věci zájem na výsledku řízení a má faktickou možnost řízení ovlivnit, což dle obviněného i činí.

Následně správní orgán prvního stupně vydal napadené rozhodnutí, kterým uznal obviněného vinným z přestupku, a v odůvodnění zargumentoval neprovedení navrhovaných důkazů. Rozhodnutí bylo obviněnému doručeno dne 3. 6. 2024. Proti rozhodnutí podal obviněný dne 18. 6. 2024 včasné odvolání. To je rozděleno do šesti bodů a obsahuje přílohy „Podnět na změnu dopravního značení“ ze dne 11. 10. 2023, printscreen webových stránek města Šternberka ze dne 28. 2. 2023 a 7. 6. 2024, a jednu z fotografií z radaru poskytnutou na základě žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb.

V 1. bodu obviněný uvádí, že i nadále trvá na tom, že usnesení o zastavení řízení s řidičem bylo vydáno v rozporu s právními předpisy a vznesené námitky nebyly řádně vypořádány nadřízeným orgánem v odvolacím řízení. Zejména trvá na porušení ust. § 36 správního řádu. Ve svém sdělení totiž uvedl, že pokud by správní orgán hodlal rozhodnout jinak, než zastavením řízení podle § 86 odst. 1 písm. a) zákona o odpovědnosti za přestupky, tak si vyhrazuje právo vyjádřit se k podkladům, přičemž ve smyslu § 36 odst. 2 správního řádu žádá o informaci, z kterých konkrétních podkladů bude správní orgán vycházet, a to z důvodu, že dosud neměl a doposud nemá, povědomí o tom, z jakých podkladů správní orgán při svém rozhodování

vycházel. Ze zaslaných sdělení nebo vyrozumění nebylo seznatelné, že shromažďování podkladů bylo ukončeno. Obviněný se domnívá, že tato námitka nebyla v rozhodnutí KUOK 14151/2024 ze dne 2. 2. 2024 dostatečně vypořádána. Pokud u správního orgánu byla nejasnost nebo důkazní nouze o osobě řidiče, zcela jistě by tuto skutečnost opakovaně potvrdil ve stanovisku či v případném vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, neb z hlediska uplatnění komplexních práv považuje za výhodnější, aby věc byla jeho osobou projednána v postavení řidiče vozidla. Vzhledem ke zvyšujícímu se počtu automatizovaných výběrčích systémů pro postih i za mírné překročení rychlosti, instalovaných ne tak z důvodu bezpečnosti silničního provozu, je jeho bez přestupkový stav dlouhodobě neudržitelný, a proto při řešení vlastní věci aktivně vystupuje vůči (ne)zjišťovanému skutkovému stavu věci ze strany správního orgánu a má důvodné pochybnosti o formálním i materiálním aspektu přestupku, a především proti pořizování záznamů z dotčeného zařízení. Dále se vyjadřuje ke svému podání ze dne 13. 11. 2023, když sice souhlasil s konáním ústního jednání bez jeho přítomnosti, ale současně uvedl, že z důvodu náhlé zdravotní indispozice a infekčnosti celé rodiny omezí tento týden kontakt s okolím na minimum. Podání tak nebylo posouzeno dle jeho obsahu, správní orgán prvního stupně tuto druhou formulaci zcela vynechal v odůvodnění rozhodnutí. Rovněž se mu jeví jako zmatečné, že v písemnosti „Předvolání k ústnímu jednání“ ze dne 13. 9. 2023 a „Změna termínu ústního jednání“ ze dne 27. 9. 2023 správní orgán prvního stupně opakovaně uvedl, že „zahájil z moci úřední řízení o podezření ze spáchání přestupku“ a to bez návaznosti na konkrétně určený termín zahájení vlastního řízení. Tím měl do případu vnést právní nejistotu ohledně přesného zahájení řízení s řidičem. Zastavení řízení považuje za nezákonné.

V 2. bodě odvolání obviněný namítá nezákonnost provozování a pořizování záznamů z ATP Lužice. Udává, že neměl možnost dosud doložit jím zjištěné informace dle zákona č. 106/1999 Sb., a proto tyto předkládá v odvolání. K jeho posledním návrhům na provedení důkazů ze dne 14. 5. 2024 se správní orgán prvního stupně měl nedostatečně vyjádřit, když odkázal na oficiální stránky města Šternberk, na kterých mají být všechny informace o měření rychlosti, nicméně dle obviněného na těchto webových stránkách je psáno pouze, že rychloměry budou umístěny v místní části Krakořice a v obci Lužice, tedy pouze jejich budoucí umístění a spuštění. Mají zde absentovat jakékoli další relevantní dokumenty k měření rychlosti vozidel v obci Lužice, např. schvalovací stanovisko dotčeného orgánu Policie ČR nebo ověřovací list k předmětnému ATP, nacházejí se zde pouze „letáky“ a odkaz umožňující dálkový přístup k starším informacím o stacionárních radarech. To dokládá snímky obrazovky webových stránek. Takové informace nemají být v souladu s ust. § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb.

V 3. bodě odvolání obviněný kritizuje vedení řízení, když toto mělo být vedeno podle zákona o silničním provozu účinného od 1. 1. 2024, neboť příkaz ze dne 20. 3. 2024 mu byl doručen dne 2. 4. 2024, tedy v době po 1. 1. 2024. Rovněž přestupek neznámého pachatele podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, je dle nové právní úpravy přestupkem podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu, ve znění účinném od 1. 1. 2024. Ani ust. § 125c odst. 5 písm. g) zákona o silničním provozu, podle kterého je stanovena výše pokuty, v nové právní úpravě neexistuje.

V bodě č. 4 odvolání pak obviněný namítá zkrácení na právu seznámit se s podklady pro vydání rozhodnutí i v řízení s provozovatelem. Odkazuje se na to, že dne 14. 5. 2024 zaslal správnímu orgánu prvního stupně podání „Návrh na provedení

důkazů“, ve kterém krom požadavku na provedení důkazů jasně uvedl, že navrhuje zastavení řízení ve smyslu ust. § 86 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, a pokud by se správní orgán chystal rozhodnout jinak, vyhrazuje si právo vyjádřit se k podkladům, přičemž ve smyslu § 36 odst. 2 správního řádu žádá o informaci, z kterých konkrétních podkladů bude správní orgán vycházet. Tomu však správní orgán prvního stupně nevyhověl a vydal napadené rozhodnutí, aniž by byl předem spraven, z jakých podkladů při svém rozhodování vycházel, včetně možnosti až následné aplikace nahlížení do spisu, a na žádost o informaci o stavu řízení nereagoval, čímž mu byla upřena možnost vyjádřit se k nim nebo vyjádřit své stanovisko. Obviněný má za to, že se svého práva nevzdal, naopak o něj aktivně žádal.

Bod č. 5 odvolání se zabývá tím, že po obdržení „Návrhu na provedení důkazů“ již správní orgán prvního stupně nečinil další kroky a s návrhem se (ne)vypořádal až v rámci odůvodnění napadeného rozhodnutí. Smyslem ust. § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníku řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí, tedy poté, co správní orgán ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného stavu věci. Účastník řízení si sám nemůže učinit právně relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů rozhodnutí ukončeno. Kromě toho se tedy správní orgán nezabýval limitem pro detekci překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci Lužice, rovněž mohl věc řešit domluvou ve smyslu ust. § 125c odst. 7 písm. a) ve spojení s ust. § 125e odst. 2 zákona o silničním provozu, ve znění od 1. 1. 2024. Dále se správní orgán prvního stupně nezabýval doplněním spisu o všechny dostupné fotografie z radaru, které mají vliv na posouzení materiálního znaku přestupku. Obviněný uvádí, že tvrzení, že je ATP umístěn přímo u vchodu do mateřské školy má být nesprávné a prokazuje místní neznalost poměrů, jelikož dotčené ATP je umístěno na sloupu VO č. 8, tedy ve vzdálenosti cca 120 m od mateřské školky, a i cca 200 m od obecního úřadu na návsi. Navíc je školka pro vlastní obslužnost vybavena v areálu umístěným parkovištěm, tedy se v přesnějším slova smyslu jedná o vjezd do areálu. Jeho vozidlo bylo zdokumentováno až 80 m od vjezdu/výjezdu z MŠ ve směru jízdy od školního zařízení. Jako relevantní dle něj nelze použít ani argument, že by v předmětném čase mohl kdokoli „ve vysoké míře očekávat náhlé vběhnutí dítěte do vozovky“, neboť se děti vyzvedávají svéprávnou osobou. Správní orgán prvního stupně se také neměl vypořádat ani s namítaným rozporem o umístění a používání ATP ve vztahu k poskytnutému stanovisku Dopravního inspektorátu Olomouc, ve kterém je taxativní výčet míst a situací, kde je dle závazného názoru Policie ČR záhodno provádět měření rychlosti vozidel.

Pod bodem č. 6 odvolání pak obviněný uvádí, že dne 17. 6. 2024 na základě žádosti o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. obdržel od povinného subjektu informaci v podobě kopie sběrného archu spisu OVV 10314/2023 sru, pod kterým je věc vedena, a z kterého si mohl velice hrubým způsobem udělat představu, z jakých podkladů správní orgán při svém rozhodování vycházel. Zarážející mu připadá skutečnost, že správní orgán provedl dne 14. 5. 2024 dokazování mimo ústní jednání, což je v rozporu s datem uvedeným v napadeném rozhodnutí, a až následně založil jeho návrh na provedení důkazů z téhož dne. Ve spisu také absentuje jeho sdělení ze dne 24. 4. 2024 k č. j. MEST 29936/2024.

Správní orgán prvního stupně neshledal důvody pro vyhovění odvolání, a proto ho předal odvolacímu správnímu orgánu. Po zjištění, že odvolání bylo podáno včas a je přípustné, odvolací správní orgán přezkoumal soulad napadeného usnesení a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, a to podle § 98 odst. 1

Odvolací správní orgán k dané problematice uvádí, že podle ust. § 125h odst. 1 zákona o silničním provozu „*obecní úřad obce s rozšířenou působností bezodkladně po zjištění nebo oznámení přestupku vyzve provozovatele vozidla, s nímž došlo ke spáchání přestupku, k uhrazení určené částky: a) pokud jsou splněny podmínky podle § 125f odst. 2, b) totožnost řidiče vozidla není známa nebo není zřejmá z podkladu pro zahájení řízení o přestupku, a c) porušení je možné projednat uložením pokuty příkazem na místě.*“ Všechny tyto podmínky musí být splněny kumulativně. V nyní řešeném případě byly podmínky podle § 125f odst. 2 zákona o silničním provozu splněny, neboť se jedná o porušení pravidel, které bylo zjištěno prostřednictvím automatizovaného technického prostředku používaného bez obsluhy při dohledu na bezpečnost provozu na pozemních komunikacích, jež vykazuje znaky přestupku podle tohoto zákona, a nemělo za následek dopravní nehodu. Jelikož totožnost řidiče nebyla známa a přestupek podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu lze projednat uložením pokuty příkazem na místě, mohl správní orgán prvního stupně provozovateli vozidla zaslat výzvu k uhrazení určené částky. Ust. § 125h odst. 6 zákona o silničním provozu stanoví, že neuhradí-li provozovatel vozidla určenou částku, může obecnímu úřadu obce s rozšířenou působností, který jej vyzval k uhrazení určené částky, písemně sdělit údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, a to ve lhůtě k zaplacení určené částky. Provozovatel vozidla, resp. obviněný jako podnikající fyzická osoba, ve stanovené lhůtě určenou částku neuhradil, ale podáním sdělil, že se při řízení vozidla se spolujezdcem střídali a neví, kdo v obci Lužice řídil vozidlo, nicméně později jiným podáním sdělil údaje o totožnosti řidiče vozidla v době spáchání přestupku, za kterého označil sám sebe.

Správní orgán prvního stupně tedy zahájil řízení o přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, a to doručením oznámení ze dne 28. 8. 2023 podezřelému, panu Liškovi, datovou schránkou dne 7. 9. 2023. V oznámení je výslovně uvedeno, že správní orgán prvního stupně „*v souladu s ust. § 78 zákona o odpovědnosti za přestupky a § 46 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, (správní řád) **zahajuje z moci úřední řízení***“. Jmenovaná ustanovení zákona říkají, že řízení je zahájeno doručením oznámení o zahájení řízení podezřelému z přestupku. Jelikož v ostatních obviněním zmiňovaných písemnostech se již píše, že správní orgán řízení již „zahájil“, nepovažuje to odvolací správní orgán za zmatečné.

7

přiznává, které je písemně formulováno „*ve věci podezření ze spáchání přestupku z nedbalosti, kterého jsem se měl dopustit jako řidič vozidla RZ [REDAKCE] dne 29. 6. 2023*“, není možné považovat za doznání. Jednak se jedná o větu vyjadřující domněnku, nikoliv doznání. Dále je třeba uvést, že k dostatečnému zjištění pachatele přestupku nepostačuje vycházet pouze z podání vysvětlení. Podle ust. § 137 odst. 4 správního řádu nelze záznam o podání vysvětlení použít jako důkazní prostředek. Tento závěr přitom vyplývá i z konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu, kdy v nyní řešeném případě lze aplikovat např. rozsudek ze dne 10. 4. 2019, č. j. 1 As 406/2018 – 34, www.nssoud.cz, který říká, že: „*Pokud se správnímu orgánu v průběhu přestupkového řízení nepodařilo stěžovatele vyslechnout a podpořit tak zjištění plynoucí z podání vysvětlení přípustnými důkazními prostředky, nemohl uznat stěžovatele vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu. Měl tedy toto řízení v souladu s § 86 odst. 1 písm. c) přestupkového zákona zastavit a zahájit se stěžovatelem řízení o správním deliktu provozovatele vozidla dle § 125f zákona o silničním provozu.*“ Obdobně se Nejvyšší správní soud k věci vyjádřil i v rozsudku ze dne 7. 8. 2019, č. j. 6 As 115/2019 – 28, www.nssoud.cz, ve kterém došel ke stejnému závěru. Zjištění totožnosti pachatele přestupku tak nelze založit pouze na doznání určité osoby učiněném před zahájením přestupkového řízení. Jednalo by se o důkaz nepřipustný.

V souladu s názorem Nejvyššího správního soudu zmíněným ve výše uvedených rozsudcích tak lze závěrem shrnout, že pokud se správnímu orgánu prvního stupně v průběhu přestupkového řízení nepodařilo pana [REDAKCE] po ztotožnění, řádném poučení (mimo jiné o zásadě zákazu sebeobviňování) vyslechnout, verifikovat tak jeho doznání a potvrdit skutečnost, že nejvyšší dovolenou rychlost s vozidlem překročil on, nemohl jej uznat vinným ze spáchání přestupku dle § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu. Na tom by nic nezměnilo ani opakované potvrzení pana [REDAKCE] ve stanovisku či v případném vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, které byl dle nyní podaného odvolání obviněn jako řidič ochoten do spisu dodávat, neboť by se opět jednalo o pouhé písemné vyjádření, které není přípustným důkazem. Správní orgán prvního stupně tak usnesením ze dne 16. 11. 2023, č. j. MEST 114429, zastavil řízení o přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4 zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, jenž bylo poté v odvolacím řízení potvrzeno rozhodnutím Krajského úřadu Olomouckého kraje ze dne 2. 2. 2024, č. j. KUOK 14151/2024, s nabytím právní moci dne 19. 2. 2024.

Obviněný stále trvá na tom, že v rozhodnutí KUOK ze dne 2. 2. 2024, č. j. KUOK 14151/2024, nebyla řádně vypořádána námitka týkající se porušení § 36 správního řádu. Odvolací správní orgán má za to, že tato námitka byla v rozhodnutí řádně vypořádána. Vzhledem k tomu, že ji obviněný opětovně namítá i v bodě 4. a 5. odvolání ve vztahu k řízení o přestupku provozovatele, bude se nyní odvolací správní orgán opakovat a námitku opět rozvede. Smyslem ústního jednání i dokazování mimo ústní jednání v přestupkovém řízení je v souladu se *zásadou procesní ekonomie* shromáždění podkladů pro rozhodnutí, vyjádření se obviněného k nim a vydání rozhodnutí ve věci. Ve vztahu k projednání přestupku provozovatele vozidla podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu lze takový závěr dovodit již z vyrozumění o provedení důkazů mimo ústní jednání, ve kterém byl obviněný poučen o tom, že v závěru dokazování bude mít možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu. Dokonce byl výslovně upozorněn na skutečnost, že *tímto bude dokazování ukončeno a ve věci bude vydáno rozhodnutí*. Obviněnému tedy mělo

být zřejmé, k jakému okamžiku bude správní orgán považovat podklady za kompletní a dostatečné pro rozhodnutí o věci samé.

Obviněný byl o termínu dokazování mimo ústní jednání včasně vyrozuměn, neboť mu vyrozumění bylo doručeno již dne 24. 4. 2024, tedy několik týdnů předem. Své návrhy na doplnění dokazování tak mohl učinit podstatně dříve, a odvolací správní orgán má dokonce za to, že když těmito podklady v době návrhu disponoval, měl je sám do spisu doložit, namísto zatěžování správního orgánu. Návrhy na doplnění dokazování však zaslal až v předvečer plánovaného termínu dokazování, a bez řádné omluvy se k termínu dokazování nedostavil. Jestliže by se obviněný řádně omluvil z termínu dokazování (tzn. uvedl dostatečně důležitý důvod nedostavení se a řádně ho dokladoval), pak by se jednalo o situaci, kdy by se mohl důvodně domáhat svých práv podle ust. § 36 správního řádu. Pokud však neuplatit svá práva v termínu, který byl za tímto účelem nařízen, neboť se na něj bez důležitého důvodu a řádně doložené omluvy nedostavil, nemůže si opětovně vynucovat práva podle ust. § 36 odst. 2 a 3 správního řádu. To, že obviněný dosud neměl a doposud nemá povědomí o tom, z jakých podkladů správní orgán při svém rozhodování vycházel, je pouze jeho vlastní odpovědností, a není chybou správních orgánů, neboť obviněný zcela rezignoval na dostavení se ke správnímu orgánu v nařízených termínech, vyjma termínu 15. 4. 2024, který byl na první pohled chybou v psaní a byl opraven. Pokud obviněný měl dojem, že jím zjištěné informace dle zákona č. 106/1999 Sb., jsou podstatné pro jeho případ, mohl je sám správnímu orgánu prvního stupně do spisu kdykoliv dodat. Ze spisu ale vyplývá, že v něm shromážděné podklady a důkazy jsou dostatečné pro rozhodnutí o přestupku, a nebyl důvod jej doplňovat o další. Odvolací správní orgán má za to, že není třeba doplňovat do spisu ani zdůvodnění nastavení limitní rychlosti pro záznam ATP v obci Lužice, ani další fotografie vozidla obviněného z ATP. S odkazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 8. 2022, č. j. 8 As 55/2020, www.nssoud.cz, ve kterém Nejvyšší správní soud k závěru, že „*[t]rvat na opakovaném poučení dle § 36 odst. 3 správního řádu poté, kdy ústní jednání při řádně neodůvodněné neúčasti žalobkyně a jejího zmocněnce řádně proběhlo, by bylo v dané situaci bezúčelným formalismem*“, považuje odvolací správní orgán postup správního orgánu prvního stupně za zákonný.

Obviněnému dále nelze přisvědčit v tom, že by ze strany Městské policie Šternberk nebyla splněna informační povinnost podle ust. § 24b odst. 2 zákona č. 553/1991 Sb. Na webových stránkách města Šternberk (a to dokonce na obou výtiscích přiložených obviněným k odvolání), je uvedeno, citují: „...*tímto informujeme řidiče, že v první polovině roku 2022 dojde k navýšení počtu stacionárních radarů.*“ Na to navazuje právě informace, že rychloměry budou umístěny v místní části Krakořice a v obci Lužice. V seznamu lokalit, ve kterých probíhá měření rychlosti vozidel stacionárními radary, byl radar v obci Lužice uveden. Zákonodárce nedefinoval žádný vhodný způsob zveřejnění informace o zřízení stálých automatických technických systémů, volí jej tedy obec dle svého uvážení. Takto je zveřejnění vzhledem k datu spáchání přestupku (29. 6. 2023) dostačující. Schvalovací stanovisko dotčeného orgánu Policie ČR i ověřovací list k předmětnému ATP jsou součástí spisu, není potřeba, aby byly zveřejňovány na webových stránkách města. Ověřovací list prokazuje, že rychloměr měl v době měření rychlosti vozidla odvolatele požadované metrologické vlastnosti a bylo možné jej používat v souladu s právní úpravou metrologie pro měření rychlosti silničních vozidel při kontrole dodržování maximální povolené rychlosti. Rovněž ostatní podklady založené ve spisu prokazují zákonnost měření.

Obviněný se dále domnívá, že řízení o přestupku provozovatele vozidla mělo být vedeno podle zákona o silničním provozu účinného od 1. 1. 2024. Tomu však musí odvolací správní orgán oponovat. V souladu s čl. 40 odst. 6 Listiny základních práv a svobod se trestnost činu se posuzuje a trest se ukládá podle zákona účinného v době, kdy byl čin spáchán. Pozdějšího zákona se použije, jestliže je to pro pachatele příznivější. V tomto duchu se nese i ust. § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky. Jelikož byl přestupek spáchán dne 29. 6. 2023, posuzuje se jeho trestnost podle zákona účinného v této době, tedy do 31. 12. 2023. Nová právní úprava není pro obviněného příznivější, neboť za stejné jednání stanoví v ust. § 125c odst. 5 písm. d) zákona o silničním provozu vyšší sazbu pokuty (2.000 Kč až 5.000 Kč).

Vzhledem k tomu, že správní orgán prvního stupně v rozhodnutí neuvedl, jaké znění zákona o silničním provozu při posouzení případu užil, odvolací správní orgán rozhodl o nutnosti specifikace znění zákona ve výroku rozhodnutí, aby dávalo smysl, a přistoupil tak ke změně napadeného rozhodnutí v souladu s ust. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, kterou použité znění zákona upřesnil.

S návrhy na doplnění dokazování se správní orgán prvního stupně vypořádal v rozhodnutí tak, že je postupně zamítl. Odvolací správní orgán se s ním v tomto ztotožňuje. Správní orgán není vázán všemi důkazními návrhy účastníka řízení a pokud k provedení navrhovaného důkazu nepřistoupí, musí být zřejmé, jaké důvody jej k odmítnutí dokazování s ohledem na již zjištěný skutkový stav vedly. V tomto případě správní orgán prvního stupně své povinnosti dostál. Jak již bylo výše uvedeno, obviněný byl ve vyrozumění o provedení dokazování mimo ústní jednání zpraven o tom, že ve stanoveném termínu bude dokazování ukončeno a bude vydáno rozhodnutí. Z toho si účastník mohl učinit relevantní úsudek o tom, kdy je shromažďování podkladů rozhodnutí ukončeno. V ust. § 3 správního řádu je správním orgánům stanovena povinnost zjistit stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2. Odvolací správní orgán konstatuje, že i této své povinnosti se správní orgán prvního stupně zhostil dostatečně.

Limit pro detekci překročení nejvyšší dovolené rychlosti v obci Lužice správní orgán prvního stupně nezjišťoval, neboť dle jeho slov nijak nesouvisí s předmětným řízením o přestupku, jehož materiální stránka byla bez ohledu na stanovený limit stacionárního radaru naplněna. Odvolacímu správnímu orgánu nezbyvá než souhlasit. Obviněný se v písemnosti „Návrh na provedení důkazů“ opírá o Metodiku Ministerstva dopravy k objektivní odpovědnosti provozovatele vozidla v souvislosti s novelou zákona č. 361/2000 Sb. (č.j. MD-36432/2023-160/2 ze dne 14. 12. 2023), nicméně v citaci zjevně záměrně vynechal rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 4. 2020, č. j. 2 As 332/2018 – 21, www.nssoud.cz, který říká, že *„Hranice či rychlostní limit nastavený pro zahájení měření není pro posouzení, zda byl přestupek spáchán, relevantní.“*

K žádosti o informace dle zákona č. 106/1999 Sb. ze dne 11. 9. 2023 se odvolací správní orgán vyjadřoval již ve svém předchozím rozhodnutí ze dne 2. 2. 2024. Pokud jde o další snímky z rychloměru, které obviněný žádal založit do spisu pouze kvůli zhodnocení materiální stránky přestupku, tyto byly zamítnuty správním orgánem prvního stupně z důvodu, že fotografie z radaru již součástí spisu je a byla provedena jako důkaz dne 15. 5. 2024, přičemž materiální stránka přestupku byla zhodnocena bez ohledu na další snímky z rychloměru. Odvolací správní orgán s takovým postupem souhlasí, má za to, že jedna fotografie z radaru vždy byla a dosud je jako důkaz

dostačující.

Materiální stránka přestupku tedy byla zhodnocena se závěrem, že naplněna byla. Měřené vozidlo se nacházelo poblíž mateřské školy, ve směru jízdy do centra obce, ke změření rychlosti došlo dne 29. 6. 2023 v 15:24 hod., což byl pracovní den a doba, kdy dochází k vyzvedávání dětí z mateřské školy. Argumentace obviněného k minimalizaci materiální stránky přestupku je však nedostačující. I když je radar umístěn na sloupu VO č. 8, tedy dle tvrzení obviněného ve vzdálenosti ca 120 m od mateřské školy, je nastaven směrem k mateřské škole, tedy aby snímal právě lokalitu před a poblíž mateřské školy. To vyplývá také ze souhlasu Policie ČR s měřením rychlosti vozidel stacionárními radary na silnici č. II/447 v obci Lužice v obou směrech, kde je uvedeno, že měření probíhá „*poblíž mateřské školy*“. Školka samozřejmě může být vybavena areálem pro parkování, nicméně to ještě neznamená, že všechny děti z obce jsou do/ze školky rozváženy vozidlem. V takovém případě lze také očekávat vjezd či výjezd vozidel do/z mateřské školy, který rovněž může být při vyšší rychlosti projíždějících vozidel rizikovým faktorem. I když jsou děti vyzvedávány svéprávnými osobami (někdy však například sourozenci), může se stát, že se této osobě náhle vytrhnou, neuposlechnou nebo tato osoba z nedbalosti dítě neuhlídá. Velmi často bývá u škol dokonce snížena nejvyšší dovolená rychlost např. na 30 km/h, a to právě z toho důvodu, aby řidiči mohli včasné a účinně reagovat na překážku *náhlou*, jejíž dopad na život, zdraví a majetek poškozené osoby lze ovlivnit pouze rychlostí vozidla. V tomto případě se po řidiči požadovala pouze běžná rychlost stanovená pro jízdu v obci, avšak ani tuto nerespektoval. Přestupek překročení nejvyšší dovolené rychlosti spočívá v pouhém *ohrožení* zájmu společnosti, na místě se tedy nemusí zrovna nutně nacházet přiměřené množství vozidel, cyklistů či dětí, aby byla materiální stránka přestupku naplněna. Z doloženého snímku vyplývá, že měřené vozidlo ani nebylo osamoceným vozidlem (na pouhé zachycené části vozovky jsou další 3 vozidla), silnice byla frekventovaná, navíc není zachyceno 360° celého okolí vozidla. Ostatně náhlá a neočekávaná překážka v provozu nemusí být vteřinu před kritickým okamžikem viditelná. Odvolací správní orgán tedy v jednání neznámého pachatele nespátřuje žádné okolnosti, které by materiální stránku snižovaly natolik, že by se nejednalo o přestupek. Měření rychlosti v okolí mateřské školy, na frekventovaném úseku komunikace, v době, kdy dochází k vyzvedávání dětí ze školky, dokládá, že účel měření rychlosti byl bezesporu splněn a nelze jej považovat za nikterak šikanózní, extrémní či excesivní. Překročení nejvyšší dovolené rychlosti o 6 km/h (po odečtu odchylky) není ani hraniční hodnotou. Odvolací správní orgán nikterak nerozporuje, že míra překročení rychlosti je po odečtu odchylky relativně „malá“, nelze se ale tvářit, že k žádnému překročení rychlosti nedošlo. Míra překročení rychlosti se pak promítla do výše uložené pokuty.

Obviněný dále namítá rozpor se stanoviskem Dopravního inspektorátu Olomouc ze dne 15. 11. 2022, č. j. KRPM-152304-2/ČJ-2022-140506, ve kterém je uvedeno, že Dopravní inspektorát Olomouc doporučuje provádět měření rychlosti převážně v místech, která jsou osídlena, v blízkosti přechodů pro chodce, základních škol, BUS zastávek a míst s větším pohybem osob. Rovněž obviněný v dané lokalitě doporučuje umístění DZ IP 31a „Měření rychlosti“. Odvolací správní orgán k tomu uvádí, že toto doporučení se z povahy věci týká měření rychlosti *přenosnými* měřiči rychlosti, neboť za tímto účelem jsou schváleny lokality pod bodem 2), vymezené pouze obecně názvem ulice, názvem místní části nebo názvem obce. Byl by skutečně paradox, kdyby Dopravní inspektorát Olomouc schválil měření stacionárním radarem na konkrétním místě, vyznačeném dokonce souřadnicemi, které by neodpovídalo jím stanoveným

podmínkám. Stacionární radar, na rozdíl od přenosného měřiče rychlosti, nesmí být přesunut na jiné místo. Umístění poblíž mateřské školy však těmto požadavkům odpovídá. Ačkoliv odvolací správní orgán není příslušným orgánem pro řešení žádosti obviněného o umístění dopravního značení, musí poukázat na to, že měřený úsek je označen nikoli dopravní značkou, ale panelem s nápisem „Měřený úsek“ s ukazatelem aktuální rychlosti projíždějícího vozidla, který je umístěn na sloupu VO č. 4, před mateřskou školou, ve směru jízdy do středu obce (<https://mapy.cz/s/gabapelocu>). Zákon o silničním provozu v současné době nevyžaduje měřený úsek označovat dopravní značkou, neboť tato povinnost byla od 1. 8. 2011 zrušena zákonem č. 133/2011 Sb.

Od 1. 1. 2024 lze přestupek dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu vyřešit domluvou. To ale neplatí u přestupku podle *ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu*, který lze s odkazem na ust. § 125e odst. 2 zákona o silničním provozu, ve znění od 1. 1. 2024 projednat *příkazem na místě*, nikoli však domluvou. Řešení domluvou v zahájeném řízení o přestupku již ani není možné. Domluva je totiž neformálním vyřízením přestupku, které není součástí řízení o přestupku. Dle ust. § 91 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky je v podstatě alternativou k příkazu na místě (dříve blokové řízení). V současném stavu je tedy domluva vyloučena.

Rozpor data protokolu o dokazování mimo ústní jednání se skutečným datem je dle vyjádření správního orgánu prvního stupně dán tím, že dne 14. 5. 2024 založil pouze událost ve spisové službě, nicméně k faktickému zaprotokolování dokumentu došlo dne 15. 5. 2024 a téhož dne došlo k faktickému vložení do spisu. Absence sdělení (Sdělení a stížnost na postup správního orgánu, žádost o informace...) ze dne 24. 4. 2024 k č. j. MEST 29936/2024, ve spisu je pak vysvětlována tím, že se jedná o dokument, který je veden jako samostatné řízení podle zákona č. 106/1999 Sb.

Obviněný v průběhu řízení rovněž namítl, že vzhledem k fiktivnímu obvinění z nereálného přestupku a dosavadnímu mimoprocesnímu postupu (viz stížnost) lze též důvodně pochybovat o nepodjatosti úřední osoby Bc. Jany Řezáčové, vzhledem k tomu, že má s ohledem na svůj poměr k věci zájem na výsledku řízení a má faktickou možnost řízení ovlivnit, což i dle obviněného činí. Správní orgán prvního stupně o námitce podjatosti nerozhodl, ale vypořádal ji v rozhodnutí, kdy uvedl, že ve smyslu § 14 odst. 2 správního řádu je uvedená námitka nepřipustná, tudíž o ní nebude, respektive nemůže být rozhodováno. Proto se s touto námitkou vypořádal pouze v odůvodnění. Odvolací správní orgán má ale primárně za to, že námitka podjatosti nebyla podána v souladu s ust. § 14 odst. 3 správního řádu včas, tedy bezodkladně. Námitku podjatosti je třeba podat, jakmile se o důvodu zakládajícím pochybnosti o nepodjatosti účastník řízení dozví. Námitku podjatosti tak musí účastník řízení uplatnit ihned, *nemůže vyčkávat na průběh řízení a podle toho, kam řízení směřuje ji uplatnit, či nikoliv*. Obviněný o tom, že věc projednává Bc. Jana Řezáčová, věděl již od zahájení řízení o přestupku s ním jako s řidičem, tedy od 7. 9. 2023. Uplatnil ji však až 14. 5. 2024. Jestliže námitku podjatosti účastník řízení bez zbytečného odkladu neuplatní, přestože věděl o důvodu vyloučení úřední osoby, k námitce se nebude vůbec přihlížet. Opožděná námitka se pak nepředkládá k posouzení osobě, která by o včasné námitce rozhodovala (viz např. rozsudek NSS 6 As 75/2018-83, www.nssoud.cz). Za účelem posouzení, zda oprávněná úřední osoba postupuje podle zákona a procesně správně, existuje systém řádných a mimořádných opravných prostředků. Důvod, který obviněný uvádí jako důvod podjatosti, ani není způsobitelným důvodem podjatosti.

V souladu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu je povinností provozovatele vozidla zajistit, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Nezajištěním této povinnosti se obviněný dopustil přestupku podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu.

Jak uvádí Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 22. 10. 2015, č. j. 8 As 110/2015 – 46, *www.nssoud.cz*: „Cílem zavedení úpravy správního deliktu provozovatele vozidla bylo, aby zmíněná delikttní jednání nezůstala nepotrestána a aby za ně v případě nezjištění totožnosti pachatele odpovídal provozovatel vozidla, kterému byla § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu stanovena povinnost zajistit, aby při užití vozidla byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích (viz zápis z hlasování v Poslanecké sněmovně o návrhu novely zákona o silničním provozu vráceném Senátem ze dne 6. 9. 2011, dostupný na <http://www.psp.cz/eknih/2010ps/stenprot/021schuz/s021045.htm>). Kasační soud se vyjádřil k účelu úpravy, jež byla do zákona o silničním provozu vložena novelou provedenou zákonem č. 297/2011 Sb., v rozsudku ze dne 11. 12. 2014, čj. 3 As 7/2014–21: „Evidentním primárním úmyslem zákonodárce v právní úpravě správního deliktu dle ustanovení § 125f zákona o provozu na pozemních komunikacích je postihnout existující a jednoznačně zjištěný protiprávní stav, který byl způsoben provozem, resp. užíváním vozidla při provozu na pozemních komunikacích. Podle názoru Nejvyššího správního soudu je zcela přiléhavé, pokud zákonodárce zvolil objektivní formu odpovědnosti samotného provozovatele vozidla, jenž je jako vlastník věci – nástroje spáchání protiprávnosti – z hlediska veřejného práva primární identifikovatelnou a konkrétní osobou.“

V rámci přezkoumání věci odvolací správní orgán posoudil i výši správních trestů. Předně je nutno upozornit, že k datu 1. 1. 2024 nabyl účinnosti zákon č. 271/2023 Sb., kterým byl novelizován zákon č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů. Novelou mimo jiné došlo k úpravě či rozšíření skutkových podstat přestupků, jakož i k úpravě správního trestání. V souladu s § 2 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky se odpovědnost za přestupek posuzuje dle zákona účinného v době spáchání přestupku; podle pozdějšího zákona se posuzuje jen tehdy, je-li to pro pachatele příznivější. Podle ust. § 125f odst. 4 zákona o silničním provozu ve znění účinném do 31. 12. 2023 se za projednávaný přestupek uloží pokuta. Pro určení výše pokuty se použije rozmezí pokuty pro přestupek, jehož znaky porušení povinností řidiče nebo pravidel provozu na pozemních komunikacích vykazuje; pokuta však nepřevyší 10.000 Kč. Tato pravidla pro ukládání pokuty za projednávaný přestupek zůstávají stejná i v zákoně o silničním provozu ve znění účinném od 1. 1. 2024. Změna nastala pouze u projednání ve společném řízení, které se netýká projednávaného případu. V tomto případě neznámý pachatel překročil nejvyšší dovolenou rychlost o 6 km/h. Podle zákona o silničním provozu, ve znění účinném do 31. 12. 2023, se jedná o znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. f) bod 4, za který se ukládá správní trest pokuty ve výši 1.500 Kč až 2.500 Kč. Oproti tomu zákon o silničním provozu, ve znění účinném od 1. 1. 2024, stejné jednání považuje za znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k), za který ukládá pokutu 2.000 Kč až 5.000 Kč. V tomto směru nová právní úprava není pro obviněného příznivější, proto postupoval odvolací správní orgán při posouzení věci podle zákona o silničním provozu účinného v době spáchání přestupku, tj. ve znění do 31. 12. 2023.

Pokuta byla správním orgánem prvního stupně stanovena na samé spodní hranici stanoveného rozmezí, v souladu s ust. § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky.

Odvolací správní orgán má za to, že takto uložená pokuta je adekvátní závažnosti případu, přičemž odpovídá zejména míře překročení rychlosti.

Předložené podklady pro rozhodnutí a provedené důkazy tedy považuje odvolací správní orgán za dostatečné. S odůvodněním rozhodnutí tak, jak jej uvedl správní orgán prvního stupně, se odvolací správní orgán ztotožňuje. Z důvodu nutnosti specifikace užitého znění zákona o silničním provozu postupoval odvolací správní orgán v souladu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu a napadené rozhodnutí zčásti změnil tak, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí. Ve zbytku napadené rozhodnutí v souladu s § 90 odst. 5 správního řádu potvrdil.

P o u č e n í

Proti rozhodnutí odvolacího správního orgánu se podle § 91 odst. 1 správního řádu nelze dále odvolat.

Mgr. František Pěruška
vedoucí odboru

Obdrží:

[Redacted signature area]